

رابطه استرس حرفه‌ای با کارآمدی معلمان و سابقه تدریس آنان

دکتر لیلا گنجی^۱

چکیده:

مقدمه: هدف پژوهش حاضر بررسی روابط میان استرس حرفه‌ای معلمان با کارآمدی، مؤلفه‌های کارآمدی، و سابقه تدریس آنان بوده است.

روش: روش پژوهش از نوع همبستگی بوده، جامعه آماری پژوهش را کلیه معلمان مدارس دولتی شهر تهران تشکیل می‌داد. به این منظور، تعداد ۶۰۰ معلم (۲۵۹ مرد و ۳۵۳ زن) از مدارس ابتدایی، راهنمایی، و دبیرستان شهر تهران به شیوه نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب و با پرسشنامه استرس حرفه‌ای وندردوف و مقیاس کارآمدی معلم (OSTES) مورد آزمون قرار گرفتند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از رگرسیون چند گانه با روش گام به گام استفاده شد.

یافته‌ها: تحلیل داده‌ها نشان داد که بین کارآمدی معلمان و استرس حرفه‌ای آنان ارتباط منفی و معنادار وجود دارد. ارتباط میان کارآمدی و سابقه تدریس، مثبت و معنادار است. و از میان مؤلفه‌های کارآمدی، مؤلفه کارآمدی نسبت به متعدد سازی دانشآموزان از همبستگی منفی با استرس حرفه‌ای و همبستگی مثبت با سابقه تدریس برخوردار است. همچنین، نتایج رگرسیون گام به گام نشان داد که کارآمدی و سابقه تدریس با ضریب تعیین ۰/۳۸۳ استرس حرفه‌ای را پیش بینی می‌کنند.

نتیجه گیری: معلمان دارای کارآمدی بالا استرس حرفه‌ای کمتری را تجربه می‌نمایند، آنان قادر به برانگیزاندن دانشآموزان خویش در راستای فعالیت‌های

^۱ دکترای روانشناسی تربیتی از دانشگاه علامه طباطبائی؛ هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بوئین زهرا La.ganji@gmail.com

(ابطه استرس حرفه) ای با کارآمدی معلمان و ...

یادگیری هستند، با افزایش سابقه تدریس، اعتماد بیشتری به توانایی خود در انجام وظایف خویش کسب می‌نمایند و در نتیجه، از استرس حرفه‌ای کمتری برخوردارند.

کلید واژه‌ها:

استرس حرفه‌ای، خودکارآمدی معلم، کارآمدی برای معهد سازی، کارآمدی برای آموزشی، کارآمدی مدیریت کلاس.

مقدمه:

همه ما در زندگی، در بسیاری از موقعیت‌ها و شرایط، استرس را تجربه می‌کنیم. استرس، ویژگی طبیعی و غیرقابل اجتناب زندگی افرادی محسوب می‌شود که در دنیای کار و حرفه به سر می‌برند. در میان محققان، بر سر این موضوع توافق کامل وجود دارد که استرس، پدیده‌ای تک بعدی نیست. استرس را از هر جنبه‌ای که مورد بررسی قرار دهیم، در می‌یابیم به یک حیطه خاص از زندگی محدود نمی‌شود، بلکه گستره‌ای از زندگی فردی و حرفه‌ای ما را دربر می‌گیرد. ساندرز (۱۹۸۳، نقل از حنیف^۱ ۲۰۰۴) معتقد بود استرس، گرچه، به بخشی از واژگان روزمره تبدیل شده است، اما واگرایی قابل توجهی در میان رشته گوناگونی وجود دارد که این مفهوم در آن‌ها با توجه به تعاریف و معانی ضمنی خود مورد استفاده قرار می‌گیرد.

استرس، اساساً از واژه لاتین stringer به معنی محکم کشیدن گرفته شده است (فرهنگ لغت هریتج^۲ ۱۹۹۳، نقل از Edmansyah^۳ ۲۰۰۸). فرهنگ لغت پژوهشکی تابر^۳ استرس را یک پیامد می‌داند؛ این پیامد هنگامی به وجود می‌آید که ساختار، نظام، یا موجود زنده به نیروهایی که تعادل را به هم زده یا

^۱ American Heritage Dictionary

^۲ Edmansyah

^۳ Taber

پژوهشنامه تربیتی

فشاری را ایجاد کرده‌اند، واکنش نشان می‌دهد (کنی^۱ و همکاران ۲۰۰۰). تعاریف موجود استرس بسیار زیاد و گوناگون‌اند، و واژه‌های ساده‌ای همچون تنفس یا فشار تا تبیین‌های پزشکی برای واکنش‌های زیستی بدن انسان به حرکت‌های معین را دربرمی‌گیرند. به طور کلی، استرس را می‌توان احساس تنفس، اضطراب، نگرانی، یا غم توصیف نمود. این احساسات از نظر علمی، تظاهرات استرسی هستند که واکنش برنامه‌ریزی شده و پیچیده‌ای به تهدید ادارک شده محسوب می‌شوند و می‌توانند نتایج مثبت یا منفی به دنبال داشته باشند. با وجود این، استرس واکنشی جسمانی، روانی یا عاطفی برخاسته از پاسخ فرد به تنفس‌ها، تعارض‌ها، فشارها، حرکت‌های مشابه محیطی است. درواقع، استرس، یک الگوی مخرب از واکنش‌های زیستی و روانی به وقایعی است که توانایی شخص برای کنار آمدن با موقعیت استرس‌زا را مورد تهدید قرار می‌دهد.

با این اوصاف، استرس در محیط کار را می‌توان با عنوان حالتی هیجانی در نظر گرفت که افراد هنگامی آن را تجربه می‌نمایند که نوعی عدم توازن میان انتظاراتی که از آنان می‌رود و توانایی‌هایشان برای برآوردن آن انتظارات ادارک کنند. بییر و نیومن^۲ (۱۹۷۸، نقل از حنیف ۲۰۰۴) استرس شغلی را شرایطی برخاسته از تعامل افراد و شغل‌شان تعریف می‌کنند، و ویژگی آن را تغییراتی در درون افراد برمی‌شمرند که آنان را وادار به انحراف از عملکرد بهنجار می‌نماید.

انجمن ملی سلامت و امنیت شغلی^۳ (NIOSH، ۱۹۹۹، نقل از حنیف ۲۰۰۴) تعریف دقیق‌تری از استرس شغلی به عمل آورده و آن را

(ابطه استرس هرفة) ای با ۵۰ آمدی معلمان و ...

پاسخ‌های جسمانی و عاطفی زیانبار در نظر می‌گیرد و معتقد است هنگامی رخ می‌دهد که الزامات شغل با توانایی‌ها، منابع، یا نیازهای کارکنان همخوانی نداشته باشد. تعریف دیگری که از استرس شغلی به عمل آمده آن را واکنشی عاطفی، شناختی، رفتاری و زیستی به جنبه‌های آزارنده و اضطراب‌آور شغل، محیط‌های کاری و سازمان‌ها در نظر گرفته است. ویژگی این استرس، میزان بالایی از برانگیختگی و اضطرار است و اغلب با احساسات حاکی از عدم توانایی در کنار آمدن با این جنبه‌ها همراه است.

تدریس نیز، به عنوان یک حرفة، در محیط پیچیده صورت می‌گیرد، که همین پیچیدگی محیط و شرایط، آن را به حرفة‌ای استرس زا تبدیل نموده است. معلمان برای افزایش کارایی خویش باید منابع جسمانی، عاطفی، و عقلانی خویش را در کلاس درس و مدرسه به کار گیرند. در بسیاری از کشورهای دنیا معلمان بندرت از کمک‌ها و منابع حمایتی مورد نیاز برای انجام وظایف شان (از جمله نظارت بر پروژه‌های دانش آموزان، ارزشیابی از فعالیت و تکالیف آنان، ارائه درس، و اجرای امتحانات) برخوردارند؛ این کمبودها در کنار فشارهای محیطی گوناگون می‌توانند به راحتی سلامت جسمانی و روانی معلمان را به خطر اندازنند.

کریاکو و ساتکلیف^۱ (۲۰۰۱) استرس معلم را واکنش به سندروم عاطفه منفی (مانند خشم و افسردگی) توصیف نموده‌اند که معمولاً واسطه ادراک وی از تهدیدآمیز بودن موقعیت برای عزت نفس و بهزیستی اش محسوب می‌شود. پژوهش درباره استرس حرفة‌ای از ۲۵ سال پیش افزایش قابل توجهی یافته است و معلمان موضوع مورد علاقه چنین پژوهش‌هایی بوده‌اند (مانند میلنر و خوزا^۲، ۲۰۰۸؛ آدیمو و اوگونیمی^۳، ۲۰۰۵؛ کوکینوس^۴، ۲۰۰۷؛ کریاکو،

¹ Kyriacou & Sutcliffe

² Milner & Khoza

۲۰۰۱؛ حبیبی و همکاران، ۱۳۸۶). نتایج حاکی از آن است که بیشتر معلمان هر از گاهی استرس را تجربه می‌نمایند. کریاکو و ساتکلیف (۲۰۰۱) به این نتیجه رسیدند که معلمان شغل خود را از بسیار تا بی نهایت استرس زا توصیف می‌نمایند.

واکنش‌ها به استرس، هم در میان افراد، هم در یک فرد در زمان‌های مختلف، متفاوت است. برخی افراد به طور عمد نشانگان جسمانی را تجربه می‌کنند، در حالی که برخی دیگر ممکن است آشفتگی‌های روانی را تجربه نمایند. الگوهای متعددی که از عوامل استرس معلمان به عمل آمده حاکی از آن است که ویژگی‌های فردی واسطه رویدادهای استرس زای حرفه‌ای و تجربه استرس از سوی معلمان محسوب می‌شوند.

خودکار آمدی معلم به «اعتقادات معلم نسبت به توانایی خود برای سازماندهی و اجرای مجموعه‌ای از اعمال، که برای انجام موفقیت‌آمیز یک وظیفه خاص، مربوط به امر تدریس، در یک زمینه معین لازم‌اند» اشاره دارد (شانن - موران و هوی^۱). بermen^۲ و همکاران (۱۹۷۷) حس کارآمدی معلم را به عنوان «این اعتقاد که معلم می‌تواند حتی به دشوارترین و بی‌انگیزه‌ترین دانش‌آموزان نیز کمک کند» (نقل از بریانت^۳ ۲۰۰۹^۰) تعریف نموده‌اند. گیبسون و دمبو^۴ (۱۹۸۴) کارآمدی معلم را به عنوان «متغیری برای تبیین تفاوت‌های فردی در کارایی تدریس» در نظر گرفته‌اند. اشتون و وب^۵ (۱۹۸۶، نقل از بریانت، ۲۰۰۹) حس کارآمد معلم را به عنوان یک «سازه چند بعدی و موقعیتی»

^۱ Adeyemo & Ogunyemi

^۲ Kokinnos

^۳ Tschannen-Moran & Hoy

^۴ Berman

^۵ Bryant

^۶ Gibson & Dembo

^۷ Ashton & Webb

(ابطه استرس هرفه) ای با کارآمدی معلمان و ...

توصیف نموده‌اند. آنان معتقدند که محیط خاص تدریس برای یک معلم، همراه با نوع احساس وی نسبت به موضوعی که باید تدریس شود، احساسی که نسبت دانش‌آموزانش دارد، همگی در حس کارآمدی سهیم‌اند.

شانن-موران و همکاران (۱۹۹۸) اظهار می‌دارند که کارآمدی به دلیل ماهیت بالینی خود، سازه‌ای قدرتمند محسوب می‌شود. به این معنی که اگر معلمی از سطوح بالای کارآمدی برخوردار باشد، معمولاً کوشش و انرژی بیشتری صرف می‌کند، بنابراین، عملکرد بهتری دارد، و همین عملکرد بهتر موجب افزایش کارآمدی وی می‌شود. با وجود این، کارآمدی معلم می‌تواند در جهت معکوس نیز عمل نماید. اگر معلمی کارآمدی پایینی داشته باشد، کوشش کمتری به خرج می‌دهد، که عملکرد ضعیف را به دنبال دارد، و در نتیجه کارآمدی‌اش کاهش می‌یابد. (شانن-موران و همکاران ۱۹۹۸، نقل از بربانت ۲۰۰۹). دو عامل در کارآمدی معلم سهیم است: ۱) چگونگی ادارک معلم از کفايت تدریس خویش (ارزشیابی از منابع درونی) و ۲) باورهای مربوط به تکالیف در دست اقدام در موقعیت‌های خاص تدریس (ارزشیابی از منابع بیرونی). آنان بر اهمیت حمایت از معلمان برای ایجاد و گسترش باورهای کارآمدی در اوایل شغل تدریس خویش تاکید می‌نمایند. معلمان با گذشت زمان مجموعه‌ای از باورهای کارآمدی را ایجاد و تثبیت می‌کنند این باورها به تدریج با نفوذ بسیاری از منابع دچار تغییر می‌شوند (شانن-موران و همکاران ۱۹۹۸).

در پژوهش پارکای^۱ و همکاران (۱۹۸۸) که به بررسی روابط میان کارآمدی معلمان در ۱۸ مدرسه در ایالت فلوریدا پرداخته شد، سه مدرسه با استرس بالا و سه مدرسه با استرس پایین در سه مقطع ابتدایی، راهنمایی و

^۱ Parkay

پژوهشنامه تربیتی

دبيرستان مورد مشاهده قرار گرفت و اين نتيجه به دست آمد که استرس به طور منفي با کارآمدی و موفقیت دانشآموزان همبستگی دارد. پارکای و همکاران (۱۹۸۸، نقل از بريانت، ۲۰۰۹) همچنین، معلماني که احساس کارآمدی می‌کردند، از مزيت‌های عمدت‌های در کلاس درس و محیط زندگی خویش برخوردار بودند. آنان اين احساس را داشتند که بر دانشآموزان خود تاثير مثبتی بر جاي می‌گذارند و دانشآموزان‌شان از مشكلات رفتاري کمتری برخوردارند، ارتباط مثبت‌تری با مدیر و والدين دارند، و نشانگان جسمی و روان‌شناختي کمتری در ارتباط با استرس را نشان می‌دهند، و از روش‌های مدیريت استرس به شيوه موثرتری سود می‌جويند. در پژوهشي ديگر، بروئر و توميك^۱ (۲۰۰۰) با استفاده از الگويابي معادلات ساختاري، برای تحليل روابط ميان کارآمدی و فرسودگي شغلی در ۲۴۳ معلم مقطع راهنمایي، دريافته خودكار آمدی پايین، تاثيری همزمان بر فرسودگي هيجاني دارد. رابطه علی ميان کارآمدی و نشانه شناسی استرس، رابطه‌ای قوي بود، و نشان می‌داد مداخلات شناختي که برای بهبود کارآمدی طراحی شده‌اند، می‌توانند واسطه تاثيرات استرس باشند.

کارآمدی معلم از سه مؤلفه کارآمدی نسبت به مدیريت کلاس، کارآمدی نسبت به راهبردهای آموزشی، و کارآمدی نسبت به متعهد نمودن دانشآموزان به انجام وظایف برخوردار است. کارآمدی نسبت به راهبردهای آموزشی به معنی باور معلم به توانايی خویش در استفاده از راهبردهای گوناگون آموزشی و سنجش يادگيري دانشآموزان است. کارآمدی نسبت به مدیريت کلاس درس به اعتقاد معلم به توانايي‌هايش در ایجاد حفظ نظم و انضباط، سرپرستي يا مدیريت کلاس درس اشاره دارد. و کارآمدی نسبت به

(ابطه استرس حرفه ای با کارآمدی معلمان و ...

متعهد نمودن دانشآموزان به معنی اعتماد معلم به توانایی اش در به برانگیزاندن دانشآموزان و درگیر ساختن آنان در فعالیت‌های یادگیری است (ولترز و دوئرتی^۱، ۲۰۱۰)

از سوی دیگر، پژوهش‌ها حاکی از آن است که بین معلمان دارای سابقه کم در تدریس و معلمان با سابقه به لحاظ دانش تخصصی و آموزشی، مهارت‌های مدیریت کلاس درس، حل مسئله، تصمیم‌گیری، و حساسیت نسبت به رویدادهای کلاس درس تقاضت قابل ملاحظه‌ای وجود دارد (برلاینر^۲، ۱۹۹۴؛ پالمر^۳ و همکاران، ۲۰۰۵).

در مجموع، نتایج پژوهش‌ها حاکی از آن است که هر چه منابع کارآمدی معلمان قوی‌تر باشد، آنان استرس حرفه‌ای کمتری را تجربه می‌نمایند. در این پژوهش به دنبال این هستیم که سطوح کارآمدی برای مدیریت کلاس، راهبردهای آموزشی، و متعهد سازی دانشآموزان به چه میزان است؟ آیا بین مؤلفه‌های کارآمدی معلمان و استرس حرفه‌ای آنان رابطه وجود دارد؟ همبستگی‌های میان حس کارآمدی معلمان برای مدیریت کلاس، راهبردهای آموزشی و متعهد سازی دانشآموزان با استرس به چه میزان است؟ آیا سابقه تدریس (تعداد سال‌های تدریس) را می‌توان با حس کارآمدی معلمان و استرس آنان مرتبط دانست؟ کدام یک از متغیرهای کارآمدی معلمان یا سابقه تدریس آنان پیش‌بینی کننده قوی‌تر استرس حرفه‌ای در این قشر به شمار می‌آید؟

¹ Wolters & Daugherty

² Berliner

³ Palmer

روش:

پژوهش حاضر از نوع همبستگی بود. جامعه آماری آن را کلیه معلمان زن و مرد مقاطع دبستان، راهنمایی، و دبیرستان دولتی شهر تهران تشکیل می‌دادند که مجموعاً ۷۱۵۳۷ نفر بودند. از بین جامعه آماری مورد نظر، با استفاده از روش نمونه‌گیری خوش‌ای تصادفی نمونه‌ای با حجم ۶۱۲ (۲۵۹ مرد و ۳۵۳ زن) نفر انتخاب شد، به این صورت که ابتدا از میان مناطق ۱۹ گانه شهر تهران، ۳ منطقه به صورت تصادفی انتخاب، در مرحله بعد، با مراجعه به هر منطقه فهرستی از مدارس آن منطقه تهیه گردید. سپس، از هر منطقه ۲۴ مدرسه (۱۲ دخترانه و ۱۲ پسرانه) به تفکیک مقطع ابتدایی، راهنمایی، و متوسطه) به شکل تصادفی انتخاب، و در نهایت، از هر مدرسه ۱۰ معلم برای اجرای پرسشنامه در نظر گرفته شدند. برای تحلیل داده‌ها از رگرسیون چند متغیری با روش گام به گام استفاده شد.

پرسشنامه استرس حرفه‌ای وندروف: این پرسشنامه استرس شغلی افراد را نشان می‌دهد، دارای نه مؤلفه (نگرش به مهارت، قدرت تصمیم گیری، کنترل وظایف، فشار کاری و زمانی، عدم امنیت شغلی، کمبود ارزش، حمایت اجتماعی مدیر و حمایت اجتماعی همکاران) می‌باشد و شامل ۴۲ گویه است. پرسشنامه در طول مقیاس چهار درجه‌ای کاملاً موافق، امتیاز (۴)، موافق، امتیاز (۳)، مخالف، امتیاز (۲)، و کاملاً مخالف، امتیاز (۱) برای گویه‌های مثبت و معکوس آن برای گویه‌های منفی قرار گرفته است.

وندردوف، تهیه کننده پرسشنامه، اولین بار با استفاده از روش آلفای کرونباخ، ضریب اعتبار ۰/۷۶ را برای پرسشنامه گزارش کرد. علیپور (۱۳۷۹)، نقل از امینی فر (۱۳۸۶) نیز در بررسی اعتبار پرسشنامه با روش آلفای کرونباخ، ضریب اعتبار ۰/۸ را گزارش کرده است. امینی فر (۱۳۸۶) در بررسی اعتبار پرسشنامه با روش آلفای کرونباخ روی ۳۰ نفر از دبیران دبیرستان‌های

(ابطه استرس هرفه) ای با کارآمدی معلمان و ...

دخترانه دولتی شهر تهران ضریب اعتبار ۸۲٪ را گزارش نمود. در پژوهش حاضر، به منظور بررسی روایی محتوایی پرسشنامه استرس شغلی وندردوف، پرسشنامه به رؤیت اساتید قرار گرفت و روایی آن مورد تأیید قرار گرفت؛ پایایی آن نیز با محاسبه آلفای کرونباخ ۹۳/۰ به دست آمد.

مقیاس اوهایو برای کارآمدی معلم^۱ (OSTES): این مقیاس توسط تعدادی از محققان (شانن- موران و هوی، ۲۰۰۱، بریانت، ۲۰۰۱) دانشکده آموزش در دانشگاه ایالتی اوهایو تهیه گردیده است. فرم بلند مقیاس آهایو، ۲۴ آیتمی و فرم کوتاه آن، دوازده آیتمی است. هر سؤال در این مقیاس، نُه درجه‌ای و از نوع لیکرت است. به این صورت که پاسخ‌دهندگان یکی از گزینه‌های نُه گانه را انتخاب کرده و به همان اندازه امتیاز کسب می‌کنند. حداقل امتیازی که هر آزمودنی در هر یک از ابعاد سه‌گانه این مقیاس می‌تواند به دست آورد، نمره ۷۲ است. این مقیاس از سه عامل برخوردار است، که عبارت اند از: ۱) خود-کارآمدی نسبت به راهبردهای آموزشی، ۲) خود-کارآمدی درباره مدیریت کلاس، و ۳) خود-کارآمدی درباره متعدد نمودن دانش آموزان نسبت به انجام وظایف تحصیلی. در پژوهش حاضر، از فرم کوتاه این مقیاس استفاده شد. جدول ۳-۱۰، شماره سؤالات مربوط به هر یک از زیر مقیاس‌ها را نشان می‌دهد. اعتبار این مقیاس برای کل مقیاس ۹۴٪ و برای زیر مقیاس‌های خود-کارآمدی راهبردهای آموزشی، خود-کارآمدی مدیریت کلاس، و کارآمدی متعدد نمودن دانش آموزان به ترتیب ۹۱٪، ۹۰٪، و ۸۷٪ گزارش شده است.

برای تعیین نمرات زیر مقیاس‌های کارآمدی متعدد سازی، کارآمدی راهبردهای آموزشی، و کارآمدی مدیریت کلاس، میانگین‌های غیر وزنی

^۱ Ohaio State Teacher Efficacy Scale

پڑھنے کا مہم تریتی

مربوط به هر یک از عامل‌ها محاسبه گردیده است. در پژوهش حاضر، اعتبار ۰/۸۹ برای کل مقیاس، و اعتبار ۰/۹۰، ۰/۹۲ و ۰/۸۹ به ترتیب برای زیر مقیاس‌های خود-کارآمدی راهبردهای آموزشی، خود-کارآمدی مدیریت کلاس، و خود-کارآمدی متعهد نمودن دانش آموزان به دست آمد.

همچنین، برای دستیابی به سابقه تدریس معلمان (منظور، همان میزان سال‌های تدریس آنان) در بخش مربوط به اطلاعات جمعیت شناختی هر یک از پرسش شوندگان میزان سال‌های تدریس آنان نیز پرسیده شد.

یافته‌ها:

در جدول ۱ مؤلفه‌های آماری نمرات آزمودنی‌ها در تحصیلات، سن و سابقه تدریس ارائه شده است:

مدول ۱- شاخص های آماری مربوط به تمصیلات، سن و سایقه تدریس

متغيرها	شرح	مرد f(%)	زن f(%)	جمع f(%)
تحصيلات	دبيلم	٦١(٤٢)	٢٠(٣٣)	٢٦(٤٢)
	فوق ديبيلم	٨٢(١٣)	١٣٥(٢٢)	٢١٧(٣٥)
	ليسانس	١٤٤(٢٢)	١٥٩(٢٠)	٢٠٣(٤٩)
	بالاتر از ليسانس	٢٧(٤)	٣٩(٦)	٦٦(١٠)
سن	جمع	٢٥٩(٤٢)	٣٥٣(٥٧)	٦١٢(١٠)
	ميانگين سن معلمین (سال)	٤٤/١٧	٤١/٢٠	٤٢/٤٦
	± انحراف معيار	٦/١٤	٥/١٠	٥/٧٤
سابقه تدریس	ميانگين سابقه تدریس (سال)	٢١/٦٣	٢٠/٥٨	٢١/٠٢
	± انحراف معيار	٤/٩٢	٦/١٧	٥/٧٠

همان طور که در جدول یک مشاهده می‌شود، ۴/۲ درصد معلمان دارای تحصیلات دیپلم، ۳۵/۵ درصد فوق دیپلم، ۴۹/۵ درصد لیسانس، و ۱۰/۸ درصد فوق لیسانس هستند. بنابراین، بیشتر حجم نمونه را معلمان دارای تحصیلات

(ابطه استرس هرفة) ای با کارآمدی معلمان و ...

لیسانس تشکیل می‌دهند. میانگین سن معلمان ۶۴/۴۲ با انحراف معیار ۵/۷۴ سال می‌باشد. سابقه تدریس معلمان نمونه پژوهش به لحاظ میانگین ۲۱ درصد، با انحراف معیار ۷/۵ بدست آمده است.

جدول ۲- فراوانی، میانگین، و انحراف محیاًر مؤلفه های کارآمدی

و استرس هرفة ای معلمان

ابعاد کارآمدی	تعداد	کمترین	بیشترین	میانگین	انحراف معیار
کارآمدی متعدد سازی	۶۱۲	۱۲	۳۶	۲۶/۷۱	۴/۷۱
کارآمدی راهبردهای آموزشی	۶۱۲	۱۲	۳۶	۲۴/۲۷	۴/۷۰
خودکارآمدی مدیریت کلاس	۶۱۲	۱۲	۳۶	۲۷/۴۹	۴/۵۲
کارآمدی کل	۶۱۲	۳۶	۱۰۸	۸۱/۴۴	۱۲/۰۸
استرس	۶۱۲	۵۱	۱۲۳	۸۸/۳۹	۱۷/۰۳

برای بررسی سؤال اول پژوهش، مبنی بر سطوح کارآمدی برای مدیریت کلاس، راهبردهای آموزشی، و متعددسازی دانشآموزان، نمرات میانگین و انحراف معیار مؤلفه های کارآمدی در جدول شماره ۲ نشان می‌دهد که از میان سه مؤلفه کارآمدی، به ترتیب، مؤلفه مدیریت کلاس درس از بالاترین میزان (با میانگین ۲۷/۴۹ و انحراف معیار ۴/۵۲)، و پس از آن، کارآمدی نسبت به متعددسازی دانشآموزان (با میانگین ۲۶/۷۱ و انحراف معیار ۴/۷۱)، و کارآمدی نسبت به راهبردهای آموزشی (با میانگین ۲۴/۲۷ و انحراف معیار ۷/۰۰) برخوردار است.

پژوهشنامه تربیتی

جدول شماره ۳ ماتریس همبستگی سابقه تدریس، استرس، خودکارآمدی و مؤلفه های آن

متغیرها	تغییر کارآمدی	خودکارآمدی سازی	خودکارآمدی	راهنمایی	تغییر کارآمدی	تغییر استرس	تغییر خودکارآمدی
سابقه تدریس					۱		
خودکارآمدی مدیریت کلاس					۱	*./۰۸۸	
خودکارآمدی راهبردها			۱	**./۰۵۶		**./۱۱۷	
خودکارآمدی متعهد سازی				**./۰۶۲	**./۰۶۰		**./۱۲۹
خودکارآمدی	۱						
استرس	۱	**./۰۸۹۲	**./۰۸۶۷	**./۰۸۴۰	**./۰۱۲۹		
	۱	**./۰۵۷۰	**./۰۵۲۸	**./۰۵۱۲	**./۰۴۲۹	**./۰۳۱۲	

*** معنی دار در سطح ۰.۰۰۱ و ** معنی دار در سطح ۰.۰۵

معناداری در سطح ۰.۰۰۱ (***) و معناداری در سطح ۰.۰۵ (**) (*)

جدول شماره ۳ ضرایب همبستگی میان سابقه تدریس، استرس، کارآمدی و مؤلفه های آن نشان می دهد که قوی ترین ضریب همبستگی با مقدار ($r = 0.570$) و بشکل معکوس بین خودکارآمدی و استرس حرفه ای بدست آمده است. کمترین ضریب همبستگی معکوس معنی دار نیز بین نمرات سابقه تدریس با استرس حرفه ای به مقدار ($r = 0.313$) به دست آمد. ضرایب بین دیگر تیپ ها با استرس حرفه ای بین این دو مقدار به دست آمد که می توان برای بررسی آنها به جدول ۳ مراجعه نمود. از میان مؤلفه های کارآمدی، کارآمدی نسبت به متعهد سازی دانش آموزان بیشترین ارتباط ($r = 0.129$) و کارآمدی نسبت به مدیریت کلاس درس، کمترین ارتباط ($r = 0.088$) را با سابقه تدریس معلمان دارد. از طرفی، نتایج جدول ۳ نشان می دهد که کارآمدی نسبت به متعهد سازی دانش آموزان، از میان مؤلفه های کارآمدی، با استرس نیز بالاترین همبستگی ($r = -0.528$) را از میان دو مؤلفه دیگر کارآمدی دارد.

(ابطه استرس هرفة) ای با کارآمدی معلمان و ...

همچنین، جهت تعیین این که از میان دو متغیر کارآمدی معلمان و سابقه تدریس آنان کدام یک پیش‌بینی کننده قوی تر استرس حرفه‌ای هستند، از تحلیل آماری رگرسیون چند متغیری با روش گام به گام استفاده شد، که خلاصه‌ای از یافته‌های آن در جدول ۴ گزارش شده است. در این جدول مقادیر ضرایب رگرسیون، بتای استاندارد، خطای استاندارد برآورده، مقادیر t و سطح معناداری ضریب رگرسیون، ضریب تعیین (R^2)، مقدار F و سطح معنی داری ضریب تعیین گزارش شده است.

جدول ۴- نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام برای (ابطه استرس

با فود کارآمدی و سابقه تدریس

Sig.	F	R^2	p	t	β	SEB	B	متغیر پیش‌بین
:	۷/۲۰۶	۰/۳۷	. /... .	-۱۷/۱۱	-۰/۵۷۰	. /۰۴۷	-۰/۸۰۳	خود کار آمدی
:	۷/۲۷۱	۰/۳۷	. /... .	-۱۶/۷۵	-۰/۵۲۸	. /۰۴۵	-۰/۷۵۹	خود کار آمدی
:	۷/۲۷۱	۰/۳۷	. /... .	-۷/۵۸	-۰/۲۴۴	. /۰۹۸	-۰/۷۴۰	سابقه تدریس

همانگونه که در جدول ۳ مشاهده می‌شود متغیری که در گام اول وارد معادله شده است خود کار آمدی است. برای خود کار آمدی مشاهده می‌کنیم که مقدار ضریب رگرسیونی به دست آمده $-0/803$ و مقدار بتای به دست آمده $-0/570$ با مقدار $-17/11 = t$ در سطح ($p < 0.000$) معنی دار می‌باشد. بدین معنی که بین خود کار آمدی و استرس حرفه‌ای رابطه معکوس و معنی داری بدست آمده است.

پژوهش‌نامه تربیتی

در گام اول تحلیل مشاهده می شود مقدار ضریب تعیین برای متغیر ورودی به تحلیل $F = 292/87$ دست آمده که این ضریب تعیین با مقدار $p < 0/000$ و در سطح (F) معنی دار است.

در گام دوم مشاهده می شود که متغیر سابقه تدریس نیز وارد تحلیل شده است که با مقدار ضریب رگرسیونی بدست آمده $t = 7/58$ و مقدار بتای به دست آمده $t = 244/0$ با مقدار $p < 0/000$ معنی دار می باشد. با ورود سابقه تدریس به تحلیل (به دلیل همبستگی متغیرهای پیشین) ضریب رگرسیونی کارآمدی از $80/3$ - به $759/0$ - کاهش یافته است. از طرف دیگر مقدار ضریب تعیین در گام دوم از 0.324 به 0.383 افزایش یافته است. در گام دوم با مقایسه بتاهای خود کارآمدی و سابقه تدریس $(0/538 < 0/244)$ درمی یابیم که خودکار آمدی تاثیر بیشتری بر روی استرس دارد.

جدول ۵- نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام برای (ابطه

استرس با مؤلفه های خود کارآمدی

Sig.	F	R2	p	t	β	S E B	B	متغیر پیشین
⋮ ⋮ ⋮	535/01	0/279	0/000	-15/34	-0/028	0/124	-1/907	کارآمدی متعهد سازی
⋮ ⋮	144/22	0/321	0/000	-7/323	-0/234	0/165	-1/209	کارآمدی متعهد سازی
⋮ ⋮	99/69	0/230	0/000	-5/613	-0/279	0/180	-1/009	کارآمدی راهبردها
⋮ ⋮			0/006	-5/414	-0/203	0/169	-0/917	کارآمدی راهبردها
				-2/741	-0/121	0/166	-0/454	کارآمدی مدیریت کلاس

(ابطه استرس هر فه ای با کارآمدی معلمان و ...

در جدول ۵ مشاهده می‌شود متغیری که در گام اول وارد معادله شده است «کارآمدی متعهد سازی» است. برای «کارآمدی متعهد سازی» مشاهده می‌کنیم که مقدار ضریب رگرسیونی بدست آمده $1/907$ - و مقدار بتای بدست آمده $528/0$ - با مقدار $15/34$ - $t=$ در سطح ($p<0.000$) معنی دار می‌باشد. در گام اول تحلیل مشاهده می‌شود مقدار ضریب تعیین برای متغیر ورودی به تحلیل $279/0$ بدست آمده که این ضریب تعیین با مقدار ($F=51/235$) در سطح ($p<0.000$) معنی دار است.

در گام دوم، مشاهده می‌شود که متغیر کارآمدی راهبردها وارد تحلیل شده است که با مقدار ضریب رگرسیونی بدست آمده $1/207$ - و مقدار بتای به دست آمده $283/0$ - با مقدار $6/204$ - $t=$ در سطح ($p<0.000$) معنی دار می‌باشد. با ورود سابقه کارآمدی راهبردها به تحلیل ضریب رگرسیونی خود کارآمدی متعهد سازی از $1/907$ - به $1/209$ - کاهش یافته است. از طرف دیگر مقدار ضریب تعیین در گام دوم از $279/0$ به $321/0$ افزایش یافته است.

در گام سوم، مشاهده می‌شود که متغیر کارآمدی مدیریت کلاس وارد تحلیل شده است که با مقدار ضریب رگرسیونی بدست آمده $454/0$ - با مقدار بتای بدست آمده $121/0$ - با مقدار $2/74$ - $t=$ در سطح ($p<0.006$) معنی دار می‌باشد. با اضافه شدن کارآمدی مدیریت کلاس ضرایب مولفه‌های دیگر تعديل یافته است. از طرف دیگر مقدار ضریب تعیین در گام سوم از $321/0$ به $330/0$ افزایش یافته است. این ضریب تعیین با مقدار ($F=99/69$) در سطح ($p<0.000$) معنی دار است.

بحث و نتیجه گیری:

در این پژوهش تلاش شد تا روابط میان کارآمدی معلم و سابقه تدریس با استرس حرفه‌ای معلمان مورد بررسی قرار گیرد. همان طور که ملاحظه شد، ضریب همبستگی میان استرس حرفه‌ای با کارآمدی معلم معکوس و معنادار است. همچنین، طبق نتایج تحلیل رگرسیون مشخص شد که از میان دو متغیر سابقه تدریس و کارآمدی معلمان، کارآمدی تأثیر بیشتری بر استرس دارد. این نتیجه همسو با نتیجه پژوهش بربانت (۲۰۰۹)، شانن-موران و هوی (۲۰۰۱)، و پارکای و همکاران (۱۹۸۸) است. در واقع، معلمان دارای حس کارآمدی بالاتر، استرس پایین تری را تجربه می‌نمایند. شانن-موران و همکاران (۱۹۹۸، نقل از بربانت ۲۰۰۹) اظهار می‌دارند که کارآمدی به دلیل ماهیت بالینی خود، سازه‌ای قدرتمند محسوب می‌شود. به این معنی که اگر معلمی از سطوح بالای کارآمدی برخوردار باشد، معمولاً کوشش و انرژی بیشتری صرف می‌کند، بنابراین، عملکرد بهتری دارد، و همین عملکرد بهتر موجب افزایش کارآمدی وی می‌شود، و در نتیجه احساس می‌کنند نسبت به امور تسلط کافی دارند و رویدادهای استرس را تأثیر کمتر بر آنان دارد. برآورده نساختن تقاضاهای شغلی می‌تواند برای معلمانی که کارآمدی پایینی دارند استرس‌زا باشد و پیامدهای جدی به بار آورد. معلمانی که نسبت به کارآیی خویش در کلاس درس اطمینان ندارند، اغلب تعهد کمتری نسبت به تدریس دارند و زمان زیادی از صرف موضوعات تحصیلی نمی‌کنند. این معلمان که به توانایی کارآمدی خود اعتماد ندارند، از چالش‌های تحصیلی اجتناب می‌کنند و در عوض، در پی تسکین نگرانی‌های خویش در این مورد هستند. همچنین، این یافته پژوهش که تز میان مؤلفه‌های کارآمدی، مؤلفه کارآمدی نسبت به متعدد سازی دانش‌آموزان، از میان دو مؤلفه دیگر، بیشترین ارتباط را با استرس دارد، با یافته‌های پژوهشگرانی همچون پارکای و همکاران (۱۹۸۸) هماهنگ، و با

(ابطه استرس حرفه‌ای با کارآمدی معلمان و ...) پژوهش بتورت (۲۰۰۶) ناهمخوان است. وی در پژوهش خویش روی معلمان ابتدایی و راهنمایی اسپانیایی دریافت کارآمدی نسبت به مدیریت کلاس و کارآمدی آموزشی تاثیری معکوس و معنادار بر استرس حرفه‌ای معلمان دارند. معلمانی که کارآمدی بالاتری دارند، نسبت به توانایی خویش در درگیر نمودن دانشآموzan در پرداختن به امور یادگیری و انجام تکالیف ایمان دارند. این اعتقاد به توانایی موجب می‌شود تا رودادها را به میزان کمتری استرس زا و منفی ارزیابی نمایند. آنان این احساس را دارند که بر دانش آموzan خود تاثیر مثبتی بر جای می‌گذارند و دانشآموzan‌شان از مشکلات رفتاری کمتری برخوردارند، ارتباط مثبت‌تری با مدیر و والدین دارند، و نشانگان جسمی و روان‌شناختی کمتری در ارتباط با استرس را نشان می‌دهند، و از روش‌های مدیریت استرس به شیوه موثرتری سود می‌جویند.

همبستگی مثبت و معنادار میان کارآمدی و سابقه تدریس حاکی از آن است که کسب تجربه در خلال سال‌های تدریس به تدریج بر حس کارآمدی معلمان می‌افزاید. این یافته همسو با ولترز و دوئرتی (۲۰۰۷) و گلیگمن و تاماشیرو (۱۹۸۲، نقل از بریانت، ۲۰۰۹) می‌باشد. معلمان دارای سابقه بیشتر در طی سال‌های تدریس خود فرصت‌های بیشتری را جهت ایجاد و گسترش مهارت‌های مورد نیاز یک معلم موفق بودن در اختیار داشته‌اند.

همان‌طور که مشاهده شد، از میان مؤلفه‌های کارآمدی، مؤلفه کارآمدی نسبت به متعهد سازی دانشآموzan بالاترین همبستگی را با سابقه تدریس معلمان دارد. یافته‌های همسو با این یافته در میان پژوهش‌های صورت گرفته مشاهده نگردید. دومین مؤلفه که بیشترین ارتباط را با سابقه تدریس داشت، مؤلفه کارآمدی نسبت به راهبردهای آموزشی بود. این یافته همخوان با یافته‌های پژوهش ولترز و دوئرتی (۲۰۰۷) است. به نظر می‌رسد معلمان با سابقه‌تر، اعتقاد بیشتری به توانایی خود در استفاده از راهبردهای گوناگون

پژوهشنامه تربیتی

آموزش و سنجش دارند به طوری که معتقدند راهبردهایشان حتی برای دانشآموزان دارای مشکلات درسی مفید است.

به طور کلی، معلمان دارای کارآمدی بالا با تکالیف پیچیده به عنوان یک چالش برخورد می‌کنند. معلمان کارآمد، اهداف سطح بالا و چالش برانگیز تدوین می‌نمایند و نسبت به اهداف خود متعهد می‌مانند. آنان همچنین به سرعت از شکست‌های خود درس می‌گیرند. دیدگاهی چنین نسبت به کارآمدی، دستاوردهای فردی را به دنبال دارد، استرس را کاهش می‌دهد و آسیب‌پذیری نسبت به استرس را به حداقل می‌رساند.

کتابنامه:

- امینی فر، فاطمه (۱۳۸۶). بررسی رابطه سلامت سازمانی و استرس شغلی دبیران دبیرستان‌های دخترانه دولتی شهر تهران در سال تحصیلی ۸۵-۸۶، کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی.
- حبیبی عسگرآبادی مجتبی، بشارت محمدعلی، فدایی زهرا (۱۳۸۶). هنجاریابی مجدد مقیاس میزان، منابع و علایم استرس معلمان کایر یاکو و ساتکلیف (TSS). فصلنامه روانشناسی دانشگاه تبریز، ۲(۶): ۱-۳۲.
- Adeyemo, D.A., Ogunyemi, B. (2005). Emotional Intelligence And Self-Efficacy As Predictors Of Occupational Stress Among Academic Staff In A Nigerian University. E-Journal of organizational Learning and Leadership, Vol 4, Num 1.
- Bryant, P. (2009). The relationship between pre-service teacher's psychological types, critical thinking abilities, and teacher efficacy on perceived performance. A Thesis In Agricultural Education For the Degree of Master Of Science. Texas Tech University.
- Betoret F.D. (2006). Stressors, Self-Efficacy, Coping Resources, and Burnout Among Secondary School Teachers in Spain. Educational psychology, Vol.26, No.4, Agust 2006, PP. 519-539.
- Brouwers, A., & Tomic, W. (2000). A Longitudinal Study of Teacher Burnout and Perceived Self Efficacy in Classroom Management. Teaching and Teacher Education, 16, 239-253.
- Berliner, D. (1994). Expertise: The wonder of exemplary performances. In J. Mangieri & C. Block (Eds.), Creating powerful thinking in teachers and students: Diverse perspectives, pp. 161–186.

- Edmansyah, A.(2008). Assessing and Managing Risk of occupational Stress in Male Automative Assembly Workers in Maleysia. Dissertation For degree of Doctorate in Phiosophy. University of Maleysia.
- Gibson, S., & Dembo, M. H. (1984). Teacher efficacy: A construct validation. *Journal of Educational Psychology*, 76(4), 569-582.
- Hanif, R. (2004). Teacher Stress, Job Performance, and Self-Efficacy of Woman School Teachers. Adissertation For The Degree of Philosophy In Psychology, National Institute of Psychology, Quid-i-Azam University, Islam Abad.
- Kokkinos, M. (2007). Job Stressors, Personality, and Burnout in Primary Scholl Teachers. *British Journal of Educational Psychology*, 77(1), 229 – 243.
- Kyriacou, C. (2001). Teacher stress: directions for future research. *Educational Review*, 53(1), 27-35.
- Milner, K., & Khoza, H. (2008). Acomparison of Teacher Stress And School Climate Across Schools With Different Matric Success Rates. *South African Journal of Education*, 28, 155-173.
- Palmer, D., Stough, L., Burdenski, T., & Gonzales, M. (2005). Identifying teacher expertise: An examination of researchers' decision making. *Educational Psychologist*, 40, 13–26.
- Parkay, F. W., Greenwood, G., Olejnik, S., & Proller, N. (1988). A study of the relationships among teacher efficacy, locus of control, and stress. *Journal of Research and Development in Education*, 21(4), 13-22.
- Tschannen-Moran, M., & Woolfolk Hoy, A. (2001). Teacher efficacy: Capturing and elusive construct. *Teaching and Teacher Education*, 17, 783-805.

(...ابطه استرس هر فه ای با کارآمدی معلمان و ...)

- Tschannen-Moran, M., Hoy, A. W., & Hoy W. K. (1998). Teacher efficacy: Its meaning and measure. Review of Educational Research, 68(2), 202-248.
- Wolters, C. A., & Daugherty, S. G. (2007). Goal Structures and Teachers' Sense of Efficacy: Their Relation and Association To Teaching Experience and Academic level. Journal of Educational Psychoogy, Vol. 99, 1, 181-193.